

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 86v–87

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 320

Artykuł 11

[11] De stupro et insidiis et irruenciis domicilii et iure burgravii.

·XI· Stuprum et obsidium et irruenciam domicilii burgravius <^{iudicat} ^a> nec alter ullus. Si aliquis irruit super alterius domicilium tempore nocturno aut diurno, temeraria violencia, nulla procedente querimonia, et si in manuali facto deprehensus fuerit cum clamore, et si clamorem cum auditoribus metseptimus suorum vicinorum [k. 87] hoc ostendendo probare poterit secundum iuris exigenciam, malefactor collum demeretur. Sin autem manifestum factum non fuerit, extunc propius est evadere metseptimus, quam aliquo testimonio vinci possit.

^a dopisane na marginesie, zapewne inną ręką niż pisarza podstawy, niewątpliwie inne narzędzie pisarskie

[hasła: gwałt, napad na dom, burgrabia, skarga, gorący uczynek, samosiódm, przysięga, współprzysiężnik, bliższość do dowodu, zasadzka]